

Vtorek, četrtek in soboto izhaja in velja v Mariboru brez pošiljanja na dom

za vse leto 8 g. — k,
" pol leta 4 " — " "
" četrť " 2 " 20 "

Po pošti:
za vse leto 10 g. — k
" pol leta 5 " — " "
" četrť " 2 " 60 "

SLOVENSKI NAROD.

Oznaniła:
Za navadno trisopno vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska 1krat,
5 " " " " 2krat,
4 " " " " 3krat.
veče pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačati kolek (štampelj) za 30 kr.

Vredništvo in opravištvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo.

Pred volitvami.

Volitve so pred nami. Še malo časa, in določeno bode. Videli bomo, ali je Slovenec na domači, svojih očetov zemlji domač, ali pa hoče rob in hlapec biti, nespoštovati sebe, svoje matere, svoje zemlje: ali da je propadel, ka še ne more vzdigniti se, temuč se dá ogoljufati tujim sleparjem!

Bôja je bita prva polovica, volilni možje so izvoljeni, volilna zemlja je prerita, Slovenci smo delavni bili, a tudi nemškutar je napel vso svojo silo, vso moč, katero mu je v roko dala in utrdila stara krivica, ki Slovenca tare tisoč let!

Še ni odločeno! Mnogo je ležeče na zadnjem trenutku. Nemci in nemškutarji, kakor tudi vladni ljudje bodo vse žile napeli, bodo slovenske poslance opravljali, ter z lažmi in hinavstvom delali za sebe.

Slovenci! Držite se, verjemite možem vaše krvi, vašega rodú; ne poslušajte onih, ki vlečejo voz vaših sosedov in se vam le zdaj sladkajo, ko vas potrebujejo, da bi njim rinili in pomagali, ne sebi, temuč sosedom v prid.

Vi pa rojaki, ki spoznate, za kako preimentno stvar gre, delajte do zadnjega trenutka. Nobeden od Vas naj od volitev ne ostane. Vsak naj pomaga, da nasprotniki naših ljudi ne prevarijo!

Dopisi.

Iz Ljubljane 14. junija. [Izv. dop.] Hočem Vam v kratkem priobčiti le nekaj površnih obrisov tabora v Cirknici. Naj poprej naj pa omenjam neutrudljivo delavnega osnovalnega odbora, posebno pa domoljubnih županov gg. Obreza in Hrena in pa srenjskega tajnika g. Kunšiča, ki jih ni strašilo ni delo ni materijalna

žrtev. Nek odličn, jako previden slov. rodoljub je onda rekel: Le dvajset taciš županov naj bi Kranjska imela in nepremagljiva je. — Iz Ljubljane je šel zjutraj ob šestih poseben vlak in peljal s sabo kaciš 350 oseb; med njimi je bilo 60 Sokolovcev v popolni društveni obleki in mnogo pevcev narodne čitalnice s zastavami; pridružilo se je tudi posebno mnogo gospej in gospodičin. Na borovniškem kolodvoru je čakalo na vlak veliko kmečkih prebivalcev z Vrhniško godbo in z jako lepo zastavo. Godba in zbrano občinstvo vse se je pridružilo ljublj. taboritom. V Logatcu se je vlak 20 voz že popolno napolnil; in na zadnji postaji v Rakeku je iz vlaka izstopivše pozdravilo mnogobrojno ljudstvo; in šli so združeni med petjem in godbo na okinčanih vozeh in prišli okoli 10 ure v zali cirkniški trg. Že takrat in celi dan potem prihajalo je ljudstvo v celih procesijah od blizo in daleč; ob eni popoldan prišli so „Sokolovi“ Postonske in ob poli štirih Planinske podružnice s zastavami spremljevani od mnogih mestjanov. Na enkrat je bilo čez 10.000 ljudi skupaj. Naredil se ni tudi najmanjši nered; vsi so bili eniš misel, enega duha — vsi le Slovenci. —

Ob poli petih je pričel in odprl s tehtnim govorom trški župan g. Obreza na pripravnem, okusno okinčanem prostoru zraven trga prvi letošnji tabor na Kranjskem. Že poprej se je govorilo, da bode za predsednika taboru nasvetovan nek gospod, kteremu je slov. jezik le praznična obleka; ki govori le na očitnem odru naš jezik, sicer pa misli in pisari najraje nemški; — zato so se že poprej čuli glasi, da se bode protestovalo zoper tako predsedništvo in to tolikanj več, ker se je tist gospod v zadnjem času pokazal bolj strastnega proti tistim narodnjakom, ki se le v nekterih stvareh na drobno in tanko ne strinjajo z vsemi njegovimi načeli, kakor proti tistim, ki so zagrizeni nasprotniki vsaceš našeh prizadevanj. Ko je toraj jel g. župan de-

lati uvod nasvetovanj prvosednika, doneli so od vsih plati klici: Zarnik, Zarnik! — a ko je gospod govornik končal stavek in izrekel ime — dr. Razlag in ko ga je tudi g. dr. Zarnik hitro predstavljal in živo priporočal za prvosednika, so ga taboriti enoglasno z navdušenjem za istega potrdili. Potem so se vrstili govori, kterih ni treba priobčevati; omenjam le zadnjih besedi dr. Zarnikovega govora, ki jih je v španjskem parlamentu govoril glasoviti republikanec Kastelar, — ktere najsi tudi nekteri naši gospodje dobro zapomnijo. Te besedo so: Ako tudi za ta trenotek zmorejo sebični časti željni nakani, bode čez 10 let gotovo zmagala pravična stvar. Da je pa ravno to pot zahtevalo ljudstvo za prvosednika dr. Zarnika, naj se iščejo razlogi v tem, ker ga ljubljanski kolovodje niso hoteli še dozdej kandidirati za dež. poslanca; a zdaj je narod le malo zamrmral, drugič bo pa brezobzirno pokazal, da se drži političnih principov ne oseb. Če je razžalil Zarnik ljubljanske kolovodje, slov. naroda s svojim delovanjem dozdej še ni razžalil.

Iz Radoljce na Kranjskem 10. junija [Izv. dop.] Čudno vedenje sinov dveh c. k. uradnikov g. D. in T. me navaja, da vam pišem. Ker mislim, da taki fantiči kakor sta te dva sinova pri 10 ali 12 letih nimata dosti pojmov od našega narodnega prizadevanja, da bi bila te iz svoje volje osterila, omem očitni da to izvira iz modrih glavic njih očetov, ali kakih njih prijateljev. Dobil sem namreč od g. Kunšiča v odborovem imenu plakate za tabor v Cirknici; da bi jih nabil po hišnih oglih. Storil sem tudi to, ko sem se pogovoril z dotičnim hišnim gospodarjem. To je bilo 5. jun. zjutraj. Kaj se zgodi. Pred ko ne so te velike čerke taborškega oklica sploh naše za Slovenijo vnete birokratične duše kaj bodle, ker pred popoldansko službo božjo sta omenena sinova v pričo ljudstvo obadva plakata raztrgala, v blatu valjala in temu je bil eden teh

Listek.

Na dan pred Kresom!

Kresovo še sedaj Slovenec častljivo obhaja, kakor nekdaš njegovi očaki, kterim je Kres bil naj veči praznik celega leta. Na Kresovo slovenski kmet ne rad kosí in orje, temuč gre pobožno v cerkev, in prosi blagoslova božjega za delo svojih žulnatih rok. Večer pred Kresom pa si opleta okna z metliko in travo šentjanževico, in ko se je rumeno solnce skrilo za gore, in utonilo v globoko morje, Slovenec ukaje in popevaje užiga po visokih hribih krese in vsa lepa slovenska domovina se leskeče v žarečem ognjenem vencí, češ, ko da bi zvezdice nebeške padle na hribe in griče. Posebno letos utegne sveti večer pred Kresom biti sijajen, ako na dan pred Kresom zmagamo pri volitvah — in to moramo! — drugač bode za Slovence Kresa dan tako žalosten, kakor za Slovence pod turškim jarmom živeče — njihov Vidov dan. — Torej na dan pred Kresom na noge slovenski volivci, in enoglasno volite Vam priporočene narodne kandidate. Naj poprej se obrnem k Vam korenjaški prebivalci pod Ojstrico, kteri pijete iz vira srebernojasne Savine, k Vam pridni Gologrančiči izkušeni rodoljubi, k Vam stanovniki ljubeznjive savinske doline sè svojimi snažnimi trgi in vasmi, in

z belimi gradiči, kakor vsakokrat, tudi letos na dan pred Kresom pokažite svoja goreča slovenska srca! In večer, ko bodemo se iz starodavnega Celja vrnili nazaj domu, bodo nam jasno nasproti goréli Kresi na zelenem Gojzdniku, na pašepolni Menini, na obrvih velikanskih solčavskih planin in donelo bode krog in krog: Slava! Slava!

In če bo veselo ukanje donelo čez zmago po Gojzdniku in Menini, ali ne bi bilo Vas sram bratje po krvi in rodu, ako nebi tudi Vi bistri prebivalci prijetne šalske doline, Vi krepki sinovi čestivrednega Pohorja zmagali na dan Kresom v Slovenjem Gradcu? Velika kapa, svete Urše gora, Kozjak in drugi lepi hribi bi si glavo z gostimi megami pokrili, ako bi zmagal mož, ki nima srca za Slovence, — zato volite poštenega brata jugoslovanskega in popričajte, da Slovenec spozna za sorodne brate tudi one, kterih zibelka teče po bogati Slavoniji. Velika Kapa, sv. Urše gora, Kozjak, na Vas bomo posebno gledali na sv. večer pred Kresom, jeli so svitile Vaše glave. In kaj bi pričakoval od Vas bistri Posavci, in prebivalci okoli Perkunjega vrha, od Vas stanovniki gojzdnatega Bohora in Veternika, od Vas obdelovavci imenitnih bizelsih goric? Kaj druga, kakor da složno glasujete za priporočene poštenjaka, kteri iz same ljubezni do slovenskega naroda prezvame težko butaro poslanstva. Prepričan sem, da tudi Perkunji vrh in Lisagora, prijetni Artič,

in bogati Bohor bodejo imeli ognjene krone na glavah, in odmevalo bo od griča do griča: Slava! — zmagaja je naša. Staroslavna rogaška gora, na tvojem vrhu je stal nekdaš, ko še Slovenec ni bil kristjan, velik tempel solnčnemu božanstvu Kresu v čast, ti gotovo gledaš radoželjna, kako bodo se obnašali na dan pred Kresom tvoji prebivalci v staroslavnem Ptujci. Gotovo složno, kakor vsakokrat. Veseli Haložan, resni Podravljan, bistri Pesničar, — vsi bodo kričali: Bog živi našega poštenega nemškega brata M. Hermana. Prvi je bil, kteri se je poganjal za naše pravice, pretrpel dosti zasmehovanja in preganjanja, ali je delal zastonj, vsako leto dobi več pomagačev, in Slovenec že tudi kaj velja v političnem življenji. Zato naj pada gromska strela iz vedrega neba na nas, ako mi bi mu ne bili — hvaležni. Večer pred Kresom pa bodemo kurili veselo ukaje svoje Krese na rogaški gori, na Okiču, na ptujski gori, po višavah s trto napolnenih sveto-urbanskih goric, na Kicerji, Polenšaki, turskem in to avguštinskem vrhu, bode Drava se vsa od bleska žarila. Sedaj pa se obrnem k Vam bistri sokoli ormuški, središki, in Vam veselim prebivalcem žalnih lotmerskih goric, k Vam bistroumni murski Poljanci in Ščavničani. Vi nimate tako visokih gor, kakor gorenjski Vaši bratje, ali krasno je na Humu, v Jeruzalemu, na Strmcu, na malonedeljskem

očetov sam priča. Ali bi ne bilo mogoče, ko bi bilo ljudstvo bolj vneto, da bi se nemiri storili? Vi, ki čujete nad postavami, vi ki mislite, da vas že obdaja nimbus vzvišene omike, pa se predrznete po svojih sinih čast vsega slovenskega naroda po blatu valjati.

Popoldan sem zopet pribil še tretji oklic pa zopet se je našla dobrodela roka, da ga je raztrgala po noči. Mislim, da jim je ta srd služil?! Da bode pri prihodnih volitvah zopet hud boj med strankami, to ni dvombe, ako ne bo 2 goldinarjev, marsikter nemčur ne pojde volit, so pa narodnjaki le v manjšini.

Iz Celja, 18. junija. [Izv. dop.] Našim nemškutarjem je strašno nepovolji, da smo mi za mesta in trge tako izvrstnega kandidata postavili, kateri ima povsod simpatije. Oni pravijo: Dr. Ipavica bi tudi mi z veseljem sprejeli, ako bi bil se le pri nas oglasil, a ker je od narodne strani postavljen, zdaj ne moremo zanj biti, in da ga spodrinemo, nam ne sme biti nobeno sredstvo preslabo. Tako smo slišali zdaj iz dobrih virov, da se kolovodji protinarodne stranke pripravljajo, pri volitvi ravno tako ravnati, kakor pri volitvi g. Pesariča, ko so s palicami po zraku mahali, in kakor divja zverjad kričali, da bi tako s terorizmom naše volilce ostrašili. Ta manever bode sicer zastoj, in se mi ne bomo dali preplašiti. G. Schönwetter, politični komisar, ki je ravno od prejšnje vlade sem postavljen, da bi Slovence na vsak način ukrotil, je pri zadnjem zboru, kakor nam pravijo ravno za kandidata od nemškutarke strani postavljenega najbolj navdušen bil in svoje dopadenje nad njim z živahnejšim ploskanjem pokazal. Mi tukaj od njega ne iščemo brambe, kder je, nego opomnimo samo deželno namestnijo in ravnateljstvo južne železnice, ktere uradniki so se zadnjikrat v skandalih odlikovali, da mi, ako se kteremu volilcu njegova volilna pravica krivično krati, vsako odgovornost od sebe odvrnemo, ker od naše strani ne bo nihče dal prilike, se komu pritožiti, ampak mirno pa možato, kakor se za politično zrele ljudi spodobi, bomo mi konec volitve pričakovali. Mi bomo zavedni naše dolžnosti stali neustrašljivo kakor skala, in enoglasno volili našega kandidata Dr. Ipavica, učnega in poštenega moža in iskrenega rodoljuba; to tirja od nas lastno poštenje, to tirja od nas domovina, čast in obstanek našega naroda, to zahteva od nas korist države, in za njo neobhodljivo potrebni mir, kateri more enkrat vse narode našega cesarstva vezati, da se tako Avstrija na podlagi zadovoljnih narodov spet okrepi in blagostanje med ljudstvo vrne! Samostojni

Cerkev n j a k u, na milem bregi Kapelskem. O kako se bodo kresi na kresovo veselo žarili na teh prijetnih višinah, ako zmaga v našem štimanem Ljutomeru naš znani visoko cenjeni rodoljub. V Vaših rokah leži Vaše poštenje, — večna bi bila sramota, ako ne bi na zemlji, po kateri je hodil sv. Metod, naj silniše pihal slovenski duh in živel naj krepkejši slovenski rod. Potovati še moram k Vam omikani sini Slovenskih goric, in jedernati prebivalci severne strani Pohorja, gorenjega dravskega polja, rodovitnega bistriškega okrožja. Kako se bode Vi obnašali na dan pred kresom? Lani niso bili ze vsemi Vami zadovoljni Vaši slovenski brati kraj Mure, Drave, Save in Savine. V bogatih slovenskih gorinah še ni se vse zavedlo: da naj večja čast človeka obstoji v tem, da sam se časti in spoštuje. Nekteri izmed Vas so zametovali sine slovenskih mater, in segali po tujih moževih, kateri nimajo srca do Vašega jezika, do Vaše narodnosti, do Vaših verskih sporočil. O žalostna slepota! Ali odpustili smo Vam, ker bili ste zapeljani. Bridka skušnja Vam je oči odprla, in Vi bode leto častitljivo izbrisali lanski madež na dan pred Kresom v živem Mariboru, in jaz bodem iz visoke gore gledal taj proti visoki gori sv. Urbana, na Garlin Kušernik, doli do svete Trojice naše pomočnice in tolažnice, in ko bodem zagledal k višku plamenče krese, bodem zaukal Slava pridnim Gorčanom! Božja pomoč bratje! Pomoži sv. kres!

*Επιχαρμος.

meščani ne morejo voliti cesarskega kraljevega Tomschitz-a!

Iz Gorice, 16. junija. [Izv. dop.] Po vsej Sloveniji je sedaj živo gibanje, povsod se agitira in dela na vse moči za in zoper narodne kandidata; le pri nas v Gorici in okolo nje je vse nekako mrzlo, seveda primanjkuje tudi agitatorjev. Vendar se nij (?) ravno bati da bi v onih okrajih, kjer smo zmagali druga leta tudi letos ne prodrli z narodnimi kandidati, preti nam pa nevarnost od druge strani. Kakor je bilo čitati v vašem cenjenem listu hoče kandidirati letos zopet in sicer od vladne strani g. katehet Marušič. Da ta ni nikakor nenevaren nasprotnik pokazalo se je že lani, napeti treba je tedaj vse moči, da izpodrinemo g. M. z narodnimi kandidati. Lani se je bil gospod M. v svojej „Domovini“ sam priporočil, letos „Domovine“ več ni, od narodne strani se ga tudi ni nasvetovalo, vrgel se je tedaj v ladi v naročje. Upam, da se goriški okoličani letos ne bodo zopet dali zapeljati krinki tega gospoda, temveč ker bode letos bolj odkritosrčno stopil na volilno bojišče: kot vladen mož. Pomnite, da se vlada pri nas nekaj drugače zadrži nego na Kranjskem in Štajerskem. Zato se od videza motiti ne dajte.

Ne bode škodovalo, če značaj g. kateheta nekoliko posvetimo od svoje strani.

Že stari modrijani so izrekli jako modri stavek: „Povedi mi s kom občuješ in povedal ti bodem kdo da si.“ Opiraje se na ta stavek mogli bi g. M. kaj slabo priporočati slovenskemu ljudstvu; kajti on občuje vedno zlasti pa z adnje čase veliko z edinimi zastopniki nemške kulture v Gorici, s tukajšnjimi gimnazijalnimi profesorji; kaj pa nam je od mož te baže pričakovati, ve vsakdo. Tudi ni, kakor se kaže slovenski jezik g. M. ravno priljubljen, kar se kaže posebno glede petja v cerkvi. Dež. šolsko svetovalstvo je oddalo službo učitelja petja na gimnaziji, realki in normalki s pičlo plačo 600 glđ. g. učitelju na normalki Hribarju. Ker je pa ta gospod pošten rodoljub to imenovanje g. Mar. že iz začetka ni bilo po godu. G. H. trdil se je kolikor je bilo mogoče, in res pojo sedaj gimnazijski pevci sicer nikakor ne izvrstno, vendar tako, kakor se po trimesečni učbi zahtevati more. G. M. pa to, kakor se kaže nikakor ni všeč, nego on vedno graja cerkveno petje in napada pesmi, ki se pojo, posebno pa lastne kompozicije g. Hribarja. Tudi pri denašnji procesiji hotel je g. M. proti g. H. in njegovemu zboru demonstrirati, a izpodletelo mu je. Ker jer bil g. katehet čul, da hočejo gimnazijci pri procesiji peti, ter je mogoče da bi dobro peli, zapovedal je učencem nižjih razredov gimnazije, naj pojo vsak pri svojem razredu in denes jim je res z nekako stoično potrpežljivostjo sam intoniral in sam vodil petje. Da je časi šlo malo navskriž, kaj se more za to — saj ni nič popoluoma na zemlji. Tudi je g. Marušič večkrat, sicer privatno izrekel željo, da bi se pelo v cerkvi zopet nemški. Pelo se je namreč do onega časa, ko je g. Hribar nastopil vodstvo petja izključljivo nemški, sedaj se poje vsaj latinsko. Ko bi pa tudi prodrla g. M. in njegovih prijateljev zahteva v konferenciji, dijaki se jej ne bodo udali. Hvala, pritiskanju na Lahe in Slovence so sedaj oboji edini. Peli bodo z veseljem slovenske in tudi še naj bo laške pesmi, a nemških ne.

Upamo da bodo slovenski narodnjaki na vse kriplje delali, da zmagajo po „Soči“ nasvetovani kandidati nasproti slovensko-vladnim Marušičevcem, ki imajo prej kter škofov sedež pred očmi, nego korist naroda.

Iz Gorice 16. junija. [Izv. dop.] Bolj, nego kedaj poprej, je sedaj za nas Slovence potreba, — silna potreba, da smo složni, da delamo vsi vsak po svoji moči in v svojem delokrogu v dosego enih in istih namenov, da se potezamo za to, da se vresničijo zahteve in sklepi slovenskega ljudstva, izrečeni glasno zadosti pri raznih prilikah. Posebno moramo paziti na to, da se pomnožijo in ojačijo slovenske stranke v vseh deželnih zborih, ki zastopajo tudi slov. ljudstvo. Da se pa morejo te stranke v resnici ojačiti, treba je, da si izvolimo Slovenci, kolikor mogoče neodvisne može zanesljivega značaja in prave narodnjake. Zdaj gotovo ni primeren čas, vganjati sentimentalno politiko, ter voliti bodisi iz vdanosti, bodisi iz hvale-

žnosti tega ali onega moža, ki ni našega naroda, ki se nam je pa Slovincem pri kterisi bodi priliki pravičnega skazal, ali nam kedaj h kaki pridobitvi pomagal. — To ne gre zdaj in o tem se ne bomo nikdar z gosp. Winkler-jem strinjali, ki Slovincem, kakor se jasno iz njegovega dopisa v zadnjih Novicah razvida, grofa Pace-ta tako gorko za poslanca priporoča.

Kar se je trdilo v zadnjem dopisu iz Tomina, (kteri je vendar-le na Tominskem pisan) o grofu Pacetu, to trdimo tudi denes; namreč, da ga zaradi njegove pravičnosti visoko spoštujemo in da mu bomo vedno hvaležnost v srcu hranili. Slov. volilcem bi ga pa ne mogli po nobenem načinu za poslanca priporočati, prav zaradi tistih uzrokov ne, ktere so se v zadnjem dopisu navedle in pa tudi zato ne, ker nismo dozdej še od nobene strani (nego od Winkler-jeve) pozvedeli, da ga ne bodo Italijani izvolili.

Grof Pace je tako izvrsten dež. glavar, obema strankama pravičen in pomirljiv mož, kakor si ga ne more niti ljudstvo niti vlada boljšega želeti za tako važni posel; in prav zaradi tega bi morala vlada vso pozornost in skrb na to obračati, da ga sebi in deželi ohrani, — pa ne, da bi s tem ravno slovensko stranko dež. zbora slabila, ki je že tako v primeri s številom slov. ljudstva, ktero zastopa, v premalem številu, ampak na italijanski strani kamor spada grof P. naravno kot Italijan, naj ga za kandidata postavi, tam naj ga zdatno podpira in menimo, da bi tu lahko z vspehom delala, ako bi to v resnici hotela.

Utegne se nam s Potockim ugovarjati, da se vlada letos v volitve ne vtika. Nasprotno prepričanje smo si že pridobili posebno v Goriški okolici, pa tudi drugod, kjer vladni organi prav čvrsto v tem obziru delajo. Tudi okr. glavar Tominski ima menda nalogo podpirati vladno komoditeto s tem, da priporoča gr. P. tam, kjer je narodna zavednost najmenj živa, in kjer se da tedaj najlože kacega kandidata vriniti — da se le Bovškim volilcem po Rossmann-ovem izgledu pot do Tomina plača.

Za slovensko stran naj se volijo Slovenci, to je naravno in edino pravo. Od Neslovencev ne moremo nikdar pričakovati, da nas bodo tako določno zastopali, kakor je neobhodno potrebno zdaj, ko se vsem našim tirjatvam od vseh strani največe ovire proti stavijo.

Ako bi imeli Slovenci v Goriškem dež. zboru večino — znatno večino, — potem bi še morda lahko en poslanski prostor žrtovali, pa ne iz gole sentimentalne politike, — ampak da bi si s tako žrtvo zagotovili pravičnega in poštenega moža za glavarja ali v kak drug prav važen namen. Dokler smo pa v manjšini, moramo pozorno zato skrbeti, da si pridobimo in ohranimo vse mogoče glasove za kakoršno si bodi glasovanje v narodnem obziru. Na Pace-ta ne moremo z gotovostjo računati — kajti, kakor smo že zadnjič rekli, on ni federalist in tedaj ne za naš naroden program, naj ta program z ljubljanskimi Kranjci še v tako oske meje stisnemo. Kdor pa ni za naša glavna načela, tega ne smemo po nobenem načinu za poslanca priporočati, če nočemo s tem vsemu svetu lastne značajnosti in politične nezrelosti pokazati. Poslanstvo ni pritanium!

Ni bilo treba, da nam je gospod Winkler naštel P—ovo zasluge; dobro in hvaležno jih spoznavamo — in ako bi se v resnici pripetilo, da denes ali jutre neha biti dež. glavar, bomo prvi, kateri mu bomo z veseljem zahvalnico podpisali, kakoršno si je zaslužil.

Zahvalnica in poslanstvo je pa vse kaj drugega. — Kar smemo po svojej vesti in prepričanju dati in kar smo celo z hvaležnosti dolžni storiti — k temu smo vsikdar radovoljno pripravljeni; kar je pa proti našim in vsega slov. naroda načelom, — temu se ne bomo nikdar udali, — temveč vselej na vso moč upirali.

Izraz „vladen“ gotovo ni bil prav v navadnem pomenu rabljen in s tem nismo g. P—ta neznačajnega karakterizovati nameravali. Pace je v naših očeh izvrsten posredovalec med vlado in narodnima strankama — sicer, kolikor ga do zdaj poznamo, prav značajan mož. Rekli smo celó, da se trdno zanašamo, da on kot pošten Italijan in značajen mož ne sprejme volitve od slovenske strani.

V Winklerjeve strastne provokacije se ne spuščamo; — ako bi bili kterega na časti razžalili, in ako bi se nam bilo treba zaradi tega opravičevati, ali kaj enacega, — radi ali neradi — gotovo bi bil dopisnik svoje ime pod dopis podpisal; — pa pisal je sploh dostojno in o osebah spodobno in resnično, tedaj se nima zaradi ničesar poravičevati.

Načel, katerih se trdno držimo in po katerih se hočemo vselej ravnati, se pa ne bomo nikdar sramovali, ako nam gosp. W. tudi še stokrat — neolikano zadoosti — poreče: Sram vas bođi! —

Volitve pri nas na Goriškem še niso razpisane — volilci se pa že volijo po občinah; zakaj to? — Vlada in njeni možje nekaj kuhajo! V kratkem več.

Od italjanske meje, 16. junija. [Izv. dop.] Bali smo se skoraj, da marljivo društvo „Soča“ še ne bode oklicalo od povsod priporočevane kandidate za naš deželni zbor; no vaš list nas je vendar popolnoma uveril, da v rečenem vrlem društvu imamo trdne in značajne borilce, katerim je sreča narodova globoko v srca vtisnena. Prav tako! Slava vam! Bodite uverjeni, da vaš veljavni glas ne bode bob v steno, ker prepričan sem, da za vami stoji velika večina — da, skoraj bi rekel — vse naše ljudstvo. Imel sem, ni dolgo tega, lepo priliko prehoditi velik del Krasa in Ajdovskega okraja in prepričan sem se, da naše ljudstvo si želi ravno take poslance, kakor nam jih slavna „Soča“ priporoča; povsod se je ostro grajala politika nekterih naših dozdanjih poslancev ter se mi izraževala želja po drugih bolj energičnih možeh, kateri neznajo samo za kulisami gledati ter visoki vladi prilizneno prikimovati, nego so tudi odločno pripravljeni biti pravo glasilo svojih volilcev. Videl sem, da tisti dobro znani „Slovene“, kateri je pred mesecem v „Zukunfti“ svojo stranko tako zvito — kar je že njegova navada — poveličeval, hotel s tem že tisti krat njej in morda tudi sebi pot v novi deželni zbor gladiti; videl sem in na svoje veliko veselje sem se tudi prepričan, da je rečeni „slovene“ čisto osamljen v svoji zlobni politiki. Da je temu res tako, se nadjam, da nas bodo v kratkem volitve podučile. — Na noge tedaj vrli rojaci goriškega okraja! Bodite pri glasovanju vsi eden, da se nam ne bodo nasprotniki k svojemu dobičku in nam v veliko škodo smijali! Volite si enoglasno le za vaš blagor vnetega in vam vsem dobro znanega, velezasluženega dr. Lavriča in Faganela, kateri tudi gotovo dobro ve kaj kmetovski žulji veljajo. Kraševci pokazite tudi zdaj, kakor ste to vselej storili, da ste v svojem značaju pravi sinovi vašega trdega skalovja! Povejte celemu slovenstvu, da vam je dobro znana važnost volitve, ter recite enoglasno dr. Abram naj bo naš poslanec. Tominci! tudi vi ste že večkrat pokazali, da vam ni vse eno, kdo vas v zboru zastopa, zedinite se tudi vi, ter kakor ste na taboru navdušeno tirjali „Slovenijo“, tako tudi za boga, složno volite vam dobro znanega dr. Tonklja in Lapanja, kterima so gotovo vaše potrebe dobro znane. Posebno pa na srce pokladam vam Ajdovski, Kanalski, Tominski, Kobaridski in še posebno Bovški tržani, nikar si ne nasprotujte in enoglasno pravega Slovenca volite. Odboru pa naše polit. družbe bomo vselej hvaležni, da se je potrudil zvedeti želje naroda, ter nam je v svojem občn. zboru tako vrle kandidate priporočeval. Samo mu še gorko na srce pokladamo naj nikar ne pozabi pri velikem posestvu še na nektera imena, ktera si željno pričakujemo imeti v deželnem zboru. Čuje se od neke strani, da hoče neki prejani poslanec se zopet volilcem siliti, ali to ni vendar verjetno; kajti saj še toliko domoljubja bode vendar imel, da ne bode glaso cepil v prid morda bog si ga vеди kakemu našemu nasprotniku.

Politični razgled.

Dunajski listi so polni poročil o volilnem gibanju. Dunajske volilne razmere se niso premenile, ne napredovale. Kar se pa poroča iz provincij je večidel negotovo, ter bo poslednjo resnico pokazal še le vspeh. To se že zdaj da videti, da bodo večidel nemški deželni drugo lice dobili, da si utegnejo večine biti do-

zdanjim podobne. — Večo pozornost je napravil članek, v katerem „Politik“, organ Staročehov, ogerske Slovaške pozivlje naj bodo magjarskemu tlačenju nasproti vztrajni, ter naj delajo na to, da se kolikor mogoče bližajo zedinjenju s Čehi.

Iz zunanje politike nam je denes omenjati sprememb v dveh manjših evropskih državah. V Belgiji so pri zadnjih volitvah liberalci padli in voljeni bili klerikalci. Liberalno ministersvo, ki je bilo 13 let na krmilu, je odstopilo. V Rumuniji pak so pri volitvah zmagali narodnjaki proti vladnim kandidatom. Ker na Rumunijo pazijo trije mogočni sosedje: Rusko, Turško in magjarska Avstrija, utegne ta izid volitev pomenljive nastopke imeti, ako se po parlamentarni šegi nova bolj narodna vlada v Rumuniji ustanovi. To bi ne bilo Turkom še manj pa Magjarom po godi.

Razne stvari.

* **(Nemška kultura in svoboda?)** Peklenski sad ščuvanja nekterih ljudi v mariborskem okraju se že kaže. Na domači zemlji slovenski si Slovence pred tujci ni v svesti življenja. Berite, kar se nam piše od Slov. Bistrice, in kdor nima vode namestu krvi v žilah — —

Pa naj stvar sama govori. Pišejo nam zanesljivi poroki: Zopet je ena in ista nemškutarska stranka grozen skandal zoper Slovence v njih lastni domovini napravila in njih na domači zemlji z najetimi tujci s sirovo silo pobiti nameravala! Naša slovenska kandidata, gospoda dra. Sernec in Radelj, sta se v nedeljo popoldne ob 4. uri v Novi vesi volilcem bistriškega okraja predstavljati hotela in v ta namen k privatnemu shodu v soboto na posamezne volilce osebna povabila razposlala. Naša kandidata prišedša v slov. Bistrico slišita da je nemški fabrikant gosp. Sternberger svoje delavce iz fabrike (kupferschmiede) v Novo ves komandiral in da se govori, ka se Slovencem hoče surova sila goditi. Naznanita tedaj to političnemu komisarju gosp. Korber-u iz Maribora, ki je bil slučajno v Bistrici, in ga naprosita naj za rod skrbi posebno pa žandarjem to naznani, ka pridejo tje patrolirat.

Po mnogem obotavljanju pride pozneje za našima kandidatom in gre skupaj z njima v Novo ves, kder je na bregu kakih 50 do 60 v treh razdelkih zbranih delavcev stalo. Prvi razdelek, ki so se po obleki kot delavci iz okolice kazali so prišedše pozdravili, drugi in tretji razdelek bolj od zad med drevesi in na griču stoječi pa so odurno gledali. Naša kandidata, komisar in 4 drugi Slovenci gredó naprej k hiši shoda. Nek Sorschag iz Čresnovc se bliža komisarju in ga vpraša ali je shod javen, na kar mu slednji odgovori: ne! Slovenski kmeti so stali pri hiši shoda. Kandidata stopita na prag hiše, c. k. komisar zraven. Okoli njih se zbirajo slovenski volilci.

Kralo pride Sorschag, na čelu kakih 60 delavcev Nemca Sternberga. Muogo njih je bilo oboroženih z debelimi palicami. C. k. komisar Korber Sorschag-u razjasni, da sta slovenska kandidata prišla s svojimi volilci pogovarjat se in svoj program zagovarjati, da je volilcem slobodno nje poslušati, ali ne, ali nasprotno mnenje zagovarjati. Kmalu pride lastnik fabrike gosp. Sterberger vpraša osorno komisarja ali smejo vsi brez razločka v hišo k shodu, na kar mu komisar odgovori; kdor je volivec, da. Na to vpije razsrdjen Sternberger, wenn wir alle nicht hindürfen, so will ich nichts davon hören etc.

Med tem nek kmet delavce opominja k miru. Mahoma udari eden delavcev možá čez glavo in tudi drugi tepó neusmiljeno po njem, da se kmet zgrudi na tla in v omedlevici obleži. Žandarja pa zraven stojita in se neganeta!

Dr. Sernec je pri vratih stal. Hipoma ga eden najetih surovežev s kolom po glavi udari, drugi in in tretji priskoči in ga pahne od praga, da pade na obraz na tla, drugi mahajo po na tleh ležečem. Ob euem so bili napadeni trije drugi Slovenci. S trdom so ranjeni prišli v vežo, kjer so nekteri slov. volilci vrata zapahnili in zabarikadirali. Žandarma stojita

mirno zunaj, nobeden se ni genil, ni besede zinil. C. kr. komisar je bil pa pobegnil.

Zdajci so reprezentanti nemške kulture, nemškega pijonirstva, t. j. Sternbergerjevi delavci, kakor kanibali v Ameriki, zaprte z divjim krikom oblegali, šipe pri oknih podrobili in z debelimi hlodi vežna vrata šturkali. Divja nemškutarska druhal bi bila po polurnem divjanju vrata razsula in vsi bi bili mrtvi, ko bi se ne bil glas raznesel, da huzarji iz Bistrice pridejo. Na ta glas divjad zbeži.

* (Tabor pri Kapeli blizo Radgone) se je v nedeljo 19. junija vršil v najlepšem redu. Ker je od kraja deževno vreme kazalo, zbralo se je bilo le 4—5000 poslušalcev. Ko se je pa zvedrilo, nabralo se je takoj ljudstva da ga je bilo 7—8000. Predsedoval je g. dr. Prelog iz Maribora. Govorili so gg. dr. Klemenčič (o zedinjenju Slovencev), prof. Šuman (o vpeljanju slov. jezika v šole in uradnije), dr. Prelog (naj se davki znižajo ali vsaj ne povišujejo), kmečki posestnik Žitek (naj se proti hudodelcem ostreje postopa), posestnik Kukovec (o popravi struge reke Mure). — Narod je bil navdušen in hvaležen govornikom.

* (Volilni možje mariborskega okraja), ki pridejo v Maribor v sredo zvečer, naj se blagovolé sniti v narodni čitalnici, oni pa, ki pridejo v četrtek zjutraj — v Götzovi pivarni v graškem predmestju.

* (Volitve.) Iz Kranjskega se o agitacijah za volitve malo čuje. Piše se nam, da so v Ljubljani sami precěj malo podučeni, kako tekó prvotne volitve in agitacije po mestih in trgih. Upamo, da bo vse dobro! — Na Koroškem je agitacija narodnjakov sploh še mlada in menda razen enega niti še kandidatov ni. Da bi hitro zmenili se in delavni bili. — Na Štajerskem je volilno gibanje burno in živo. Posameznosti ne moremo razkladati. Povedati je le, da imamo pri centralnem odboru, kjer dobomo iz gor in dol poročila o volilnih možeh, opravičeno upanje, da zmagamo povsod, ako agitacija rodoljubov ne prestane. Vidimo, kaj premore en sam narodnjak, ako rok križem ne drži, pa tudi se nam poroča od več krajev, kako se delu in udeleževanju odmikajo in odtegajo ljudje, kateri bi strašno razžaljeni bili, ako bi jim kdo rekel, da niso celi rodoljubi. Ko bi nihče svoje domoljubne dolžnosti ne zanemarjal, naša zmaga bi bila slavnejša. Na delo, gibljite se, in gledajte, kako naši nemškutarji še niso nikdar tako silno delali ko zdaj!

* (G. Matevž Vrečko) se je vendar kot ponudnik za celjsko okolico oglasil. Sicer je tega moža svojega slovenskega imena vselej sram, ker se ima navado po nemško „Wretschko“ podpisavati; samó zdaj, ko bi menda rad, da bi mu Slovenci še do više službe in slave pomogli, se po slovenski podpiše. Tudi ga je sram povedati, da je „cesarski kraljevi“ služabnik, ker se ne podpiše „c. kr.“ — kakor sicer vselej. — Sicer g. Vrečko nikoli slovensko ne piše, o slovenskem jeziku v šole noče nič slišati, — a zdaj, ko bi rad voljen bil, je v slabi slovenščini nek oklic razglasil. Gospod Vrečko je bolj smešen v tem oklicu, kakor vé da je. Onna primer pravi da je „prepričaven“ (überzeugend). To je pa vendar prevelika samohvala! Ali g. Vrečko še ve, da je nadzornik postal zato, ker je bil sodelavec „Neue freie Presse“ — tistega lista, ki Slovence zmerom zasmehuje in zasramuje? Pa en sodelavec „N. fr. Pr.“ si upa v savinski dolini med Slovenci kandidirati?!

* (Neveljavna volitev.) V Poličanah je za zdaj voljen za volilnega moža Pauman, nemškutar in mesár. Kako je bil izvoljen? 1. je glasoval sam za-se, 2. je volil s tremi pooblastili, 3. je imel pooblastilo od udove, ki nima volilne pravice, 4. je volil zanj človek, ki je kaznovan zaradi zločina tatnine. Da se tacemu volilnemu možu ne more dati volilna legitimacija, je jasno. Volilci so že protestirali proti tej „volitvi.“ Od okrajnega glavarstva je pričakovati, da ali potrdi g. Mohoriča, ki je imel večino veljavnih glasov, ali pa vsaj da razpiše novo volitev.

* (Dr. Klun), znana slovenska lisica, ktero ne marajo niti ljubljanski nemškutarji, čujemo, da je namen imel in ponudbo od nekega novomeškega „Maršala“ dobil, kandidirati za Novometo itd. — Kljun, tak „mož beseda“, menda je za vsako stranko nemogoč kandidat.

* (Dovoljenje za tabor v Ipavi) je došlo! — Odbor prosi slavne čitalnice in županije, da nemudoma taborska naznanila na javne kraje prilepe. Listi za polovično vožnjo bodo razposlali; ako bi se utegnili primeriti, da kateri kraj teh listov ne dobi, prosimo, da nam to hitro naznani (po Coresp. Karte), da se po tem kaki napaki v okoli pride. Odbor ipavskega tabora.

* (Gosp. Ivan Žuža) bivši deželni poslanec v veliki posestnik v Grižah pri Žalcu, se je zavaroval pri „Slaviji“ na smrt tako, da se po njegovej smrti od zavarovane istine gld. 500 izplača, „matici slovenski“ v Ljubljani.

Volilci

Trebanskega, Zatiškega, Žužemberškega, Litijskega, Boštanjkega in Mokronoškega okraja!

Skoraj soglasno ste me lanskega leta 24. maja volili za svojega poslanca; skazali ste mi s tem tako zaupanje, da se še zmerom s ponosom spominjam tistega dneva. Volili ste me takrat le na podlogi programa, obstoječega iz znanih 7 točk, katerim je bila na čelu „zedinjena Slovenija.“ — Prišel sem takrat sam med Vas, razjasnil sem Vam natanko svoje mišljenje in zadal sem Vam svojo pošteno možato besedo, da se bom z vsemi svojimi silami v dež. zboru za to potezal, kar sem Vam pisмено v programu in ustno v govoru obljubil.

Vnovič zdaj pred Vas stopim ter Vas vprašam, ali sem svojo obljubo popolnoma spolnil, ali sem bil v vsakej zadevi mož beseda?

Vest mi na to odgovarja, da mi nihče ne more očitati, da bi se bil svojemu programu izneveril.

Mnogoštevilne zaupnice, ktere so mi po sklepu lanskega dež. zbora, iz vseh krajev Slovenije dohajale, bile so mi kažipot in porok, da sem ravnal v soglasji z ogromno večino našega naroda.

Še dandenes nespremenljivo in neomahljivo stojim na temelju vseh 7 točk svojega lanskega programa, od prve do zadnje črke.

Imenitni možje Vašega volilnega okraja so mi pisali in ustno rekli, da je želja večine mojih nekdanjih volilcev, da bi Vas zopet v dež. zboru zastopal. To me je tudi napotilo, da se s tem do Vas obračam, ter naznanjam, da se bom sam med Vas podal, sam se osebno z Vami razgovarjal, da Vam bom na vsako vprašanje o mojem pretečenem in prihodnjem delovanju brez obotavljanja odločne odgovore dajal.

Ako torej nekteri česti vredni gospodje reko, da se moj program ne strinja s programom narodne večine, moj program, kateri mi je vodilo bil v zadnjem deželnem zboru in kterege sem na taborih pred tisoči in tisoči Slovencev razkladal in so ga tisoči in tisoči z navdušenjem potrdili: mogoče je edino, da imajo oni gospodje svoj program. Jaz kandidiram pri Vas na podlogi tega, kterege ste Vi, čestiti možje volilci, lani z mojo volitvijo potrdili. Ako me izvolite, obetam Vam ravnati se po njem kot poštenjak, Slovenec in Slovan vselej in povsod, pred očmi imajoč vedno blagor in lepšo prihodnost našega ubozega naroda in mile slovenske domovine.

V Mariboru 16. junija 1870.

Dr. Valentin Zarnik.

Poslano.

Blagorodni gospod Dr. Konrad Eibisfeld, poglavar Kranjski!

Ko sem vlani kmalo po glasoviti rabuki med nemškutarskimi turnerji in jansko-velškimi kmeti v Ljubljano prišel, sem videl po oglih ljubljanskih ulic nabite velike pole, na kterih je bilo natisneno z debelimi črkami: „Kranjci vaš jezik je vpeljan v uradnije“ etc. in pod tem je stalo Vaše ime. Sklenil sem iz tega, da ste gotovo ostro zapovedali vsem uradnikom, kterim ste Vi glavni, da morajo pravico Slovencev spoštovati. Da pa temu ni tako, ali da vsaj Vaši uradniki

Vaša povelja slabo spoštujejo in ne izvršujejo, prepričala me je naslednja dogodka. Pred enim dnevi mi prinese uradniški sluga neki list od davkarske gosposke, se ve da, pisan v blaženem germanskem jeziku. Branil sem se list vzeti in sicer ker sem Slovenec in kot tak imam pravico vsled §. 19. slov dopisov tiritati, in toliko bolj, ker misem jaz zarad uradnikov, ampak so oni zarad ljudstva. Berič vzame list, ali 17. dan t. m. pride zopet, ter me vpraša: bom le vzel list a ne. Ko odgovorim: da ne, pravi, da ga bo nabil mi na vrata, in sicer zato, ker mu je davkarski uradnik Tavčar rekel to storiti — in ker znam nemško, in mi torej ni treba slov. dopisavati; kakor da bi bil naš jezik res le za kmeta, ter mi ga nabije na vrata, kjer še zdaj visi, v znamenje, da naš slovenski jezik ni vpeljan v uradnije. Dovolite mi zdaj blagorodni gospod deželni poglavar naslednja vprašanja: „Kdo je tukaj napačno ravnal, jest

ali dotični uradnik? Kaj pravite Vi k tej dogodbi, ki ni edina? To Vam dajem na znanje, da dotičnega uradnika ostro zavrnete, ako niso bile zgorej navedene Vaše besede le prazna sleparija!
V Radoljci 17. junija 1870.

R. S. Mihelač.

Poprava: V št. 68. se ima brati na drugi strani v osmi vrsti od zgorej mesto: Ravniku: „Ravnikarju.“

Dunajska borska 20. junija.

Enotni drž. dolg v bankovcih	60 fl. — kr.
5% metalike z obresti v maji in nov.	— „ — „
Enotni drž. dolg v srebru	68 „ 60 „
1860 drž. posojilo	95 „ 40 „
Akcije narod. banke	718 „ — „
Kreditne akcije	258 „ 50 „
London	119 „ 60 „
Srebro	117 „ 25 „
Napol	9 „ 65 „

Samo enkrat poskusite

in prepričali se bode te o čudovito nizki ceni niže zaznamovanih predmetov.

Garantira se, da se prodaja le blago najboljše sorte.

Zaloga ima tako bogato izbirko najnovejših, praktičnih in luksurioznih stvari, kakor nikjer več ne na Dunaji; skrbljivo je za mlade in stare, da se more za male denarje kupiti lepo primerno darilo za gospe in gospode, za otroke vsake starosti in stanu v tisočerni izbiri. Zapisek cene se brezplačno frankovano pošlje vsakemu, ako naznani natančen napis; torej je za prebivalce v provincijah jako koristno, ako si naroči tak zapisnik, v katerem je zabilježena cena in natančna imena vseh založenih produktov. Pošilja se blago ali proti poštnemu povzetju, ali za gotov denar.

Izpisek raznih stvari najnovejšega izdelanja:

Dunajska usnjina, znana kot najboljši fabrikat: Gosposke ročne torbice z jeklenim oklepom, po 65, 75, 90 kr., gl. 1, 1.20; iz najboljšega šagrenskega usnja, s pozlačeno poskočno zaporko, a gld.: 2, 2.50, 3.20, 3.50, 4; take s prednjo mošnjico 3.50, 4.50, 5.

Najnovejši praktični portmoneji za gospe ali gospode, a 50, 60, 80, 90 kr., 1 gld.; najlepši gld.: 1.20, 1.50, 2, 2.50. Praktične mošnje, a 60, 80 kr., 1, 1.50; najlepše a gld.: 2, 2.50, 3, 4, 5.

Mošnjici za cigare, a 40, 60, 80 kr., gld.: 1, 1.50; najlepši gld.: 2, 2.50, 3, 3.50. Listnice, po 10, 15, 20, 25 kr.; najlepše v usnji po 30, 40, 50, 80, kr., 1 gld. — Mošnje za tabak, po 40, 60, 80 kr., 1, 1.20, 1.50 gld.

Popotne torbe iz močnega usnja, s ključavnico, a gld.: 2.20, 2.50, 2.80, 3.20, 3.80, 4.50, 5. Nepremočljivi popotni kovčegi, najbolj urejeni, a gld.: 2.40, 2.80, 3.50, 4, 4.50, 5, 6.

Popotne steklenice z usnjem preoblečene, in kozarci, a gld.: 1.30, 1.60, 1.90, 2.20.

Največa izbirka najkrasnejših albumov za 25 slik, lepo okinčan, kr. 60, 80, gld. 1; za 25 slik, z najlepšim kinčem, gld.: 1.50, 2, 3; za 50 slik, lepo z zlatom, kr.: 90, gld. 1.50, 2; za 50 slik z najlepšim kinčem, gld.: 2.50, 3, 3.50, 4, 5; za 100 in 200 slik a gld.: 4, 5, 6, 8. Najlepši eksemplari a gld.: 10, 12, 15, 18, 20.

Album za muziko:

Vsak album svira, ko se odpre, dve najnovejši in najprijetnejši poskočnici ali operi s taktičnimi ljubimi glasovi.

1 album v osmih oblikah 10.50, 12.50 gld. 1 „ „ veliki četvorki 15.—, 16.— Najbolji optični dalnogledi z akromatičnim steklom in natančno vidnostjo na 1, 2—3 milje daljšine, a gl. 4, 5.50, 7. Zapirljive pisne mape, gld. 1, 1.50, 2; jako praktične z vso potrebnostjo, a gld. 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 5.

Gosposki neserji

z vsemi potrebnostmi za šivanje, in prav lepo zunajno opravo, kr. 50, 80, gl. 1, 1.50. Najkrasneje opravljeni, gl. 2, 2.50, 3, 4, 5. — 1 etui s 6 raznimi iglami za pletenje, kr. 15; 1 etui s 2 ali 4 pletili iglami, kr. 10 in 20; 1 etui s 100 izbranimi šivankami, kr. 20. — 1 izgledna knjiga za znamovanje in pletenje z 20 izgledi, 5 kr.

Pol niža cena nego poprej:

1 par váz, najnovejše oblike, franc. porcelan, kr. 40, 60, 80, gl. 1.50; večje po 2, 3, 4, 5 gl. Praktično in dober kup darilo je nova pisna garnitura iz litega bronza, iz 10 kosov, namreč: tintnik, peresnik, peza, 2 pisna svečnika, gorkomer, ročni svečnik, obesilo za uro, netilo, peresni obrisar. Vse prav lepo in okusno izdelano, velja samo 3 gld.

Največa izbirka pahljač za gledišče, ples in sprehod: 1 pahljača, priprosta pa čedna, 30, 40, 60 kr.; 1 pahljača z lepo malarijo, 40, 80 kr., 1, 1.20 gld.; krasno izdelana, gld. 1.50, 2.50, 3, 4, 5, 6.

Najboljše toaletske potrebščine:

Francosko mljivo z razno vonjavo, kr. 10, 15, 20, 30, 35, 40. — Najlepša lepšala, po 10, 15, 20, 25 kr. — Najbolja dišava, različna, 30, 40, 60, 80 kr., 1, 1.20 gld. — Olje za lase,

Ob enem čestite prebivalce v provincijah pozorne čini na moj komisijski oddelek, kateri je edina kupčija te vrste, kajti oskrbuje vsako naročilo, ktere koli kupčije, na drobno in na debelo, kar najhitreje in zanesljiveje. Torej se priporočam za mnogoštevilna naročila.

Prva avstr. komisijska kupčija A. Friedmanna na Dunaji,

Praterstrasse Nr. 26.

(13)

Epileptični krč (božjast)

pismo zdravi specialni zdravnik za božjast doktor O. Killisch v Berlinu.

zdaj: Louisenstrasse 45. — Ozdravil jih je že nad sto. (22)